

tænkelighed ved at gaae ind derpaa. Jeg haaber imidlertid, at de ærede Medlemmer, som have stillet dette Forslag, vil give mig Ret i, at der, hvis det bliver antaget, vil fremkomme en Redaction af § 15, som ikke kan siges at være heldig, og jeg tør stole paa, at de i saa Fald vil søge at afhjælpe denne Mangel ved 3die Behandling; jeg troer, det let kan gøres. — De samme ærede Medlemmers Forslag under Nr. 13 og 8 hænge sammen. Hovedforslaget er det, der er stillet under Nr. 8 og gaaer ud paa, at, medens efter Forslaget 6 Maaneder er den korteste Tid for Forbedringshuusarbejde, skulde 8 Maaneder for Fremtiden, ligesom nu efter Praxis, være den korteste Tid derfor. Dette Forslag blev af det meget ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) anbefalet med meget stor Barme, men jeg maa oprigtigt tilstaae, at det ikke er lykkedes mig at komme til nogen klar Erkendelse af, hvorfor han egentlig tillagde den foreslaaede Forandring en saa overordentlig stor Vægt, som det synes, han gjorde. Det ærede Medlem sagde rigtig nok, at Erfaring havde godtgjort, at 4 Maaneders Cellefængsel var for kort en Tid, til at den kunde udøve nogen egentlig Indvirkning paa den Paagjældende; men det forekommer mig temmelig klart, at der egentlig ikke kan være bundet nogen Erfaring i saa Henseende, da, som bekjendt, hidtil Ingen har været hensat i Cellefængsel i kortere Tid end 6 Maaneder. Derfor det ærede Medlem havde foreslaaet, at man skulde forhøje den korteste Tid for Forbedringshuusarbejde til et Aar eller saa omtrent, for at den korteste Tid i Cellefængslet kunde blive 8 à 9 Maaneder, og han dernæst havde paaberaabt sig, at Erfaring havde vist, at 6 Maaneder i Cellefængslet var for kort en Tid, kunde jeg forstaae denne Hensigten til Erfaringens Vidnesbyrd; men nu kan jeg virkelig ikke forstaae, at han henviser dertil. Jeg troer ikke, det vil være muligt at paabe- raabe sig Erfaring i denne Retning, og jeg troer overhovedet ikke, det vil være gjørligt med nogen Beslemthed at sige, om 6 og 8 Maaneder, eller om 4 og 6 Maaneder er det Rette. Jeg indrømmer imidlertid, at dette Spørgsmaal ikke har nogen overordentlig Betydning. Commissionen, som har udarbejdet

dette Lovudkast, der blev forelagt i forrige Session, havde optaget denne Forandring i den nugjældende Praxis fra den foregaaende Commission. Det ærede Medlem veed meget vel, at disse forskjellige Commissioner i deres Midte have talt Kræfter, som maae erkjendes for Autoriteter baade i den ene og den anden Retning. Den sidste Commission tog ikke i Betænkning at slutte sig til sin Forgænger i dette Spørgsmaal, saa meget mindre som jeg, da jeg var Secretair i den første Commission, kan bevidne af Erfaring, at man i intet af disse Spørgsmaal om Fængselsstraf eller dens Afsoning greb til at tage nogen Beslutning før efter en meget omhyggelig Overveielse og Drøftelse med de Autoriteter, som maatte antages for særlig at have Kjendskab til disse Forhold, altsaa efter Conference med Sundhedscollegiet og Fængselsbestyrelsen. Derfor kunde den sidste Commission ikke finde nogen Betænkelse ved at slutte sig til den foregaaende, hvorfor ogsaa væsentlig talte det Hensyn, der blev gjort gjældende af det ærede Medlem ligeoverfor mig (C. Rimestad), nemlig at det efter vor Mening i mange Tilfælde maatte erkjendes for at være gavnligt, at man havde Valget mellem flere Straffe, og navnlig at man ved Siden af et saa libet tiltalende Straffemiddel som 6 Gange 5 Dages Vand og Brød havde et tilsvarende Straffemiddel, som man kunde anvende uden Frygt for, at det kunde være saa ødelæggende for den Paagjældendes Personlighed som hiint. Jeg skal tilføje, at der maaskee ved Siden deraf i alt Fald hos nogle Medlemmer har været en Forestilling om, at det maaskee netop kunde være ret heldigt og gavnligt at komme ind paa en nærmere Undersøgelse af og Erfaring om, hvorvidt det overhovedet lod sig gjøre at for korte Tiden for Strafarbejde i Cellefængsel, uden at det derved tabte sin væsentlige Betydning og Virkning, idet det nemlig er ganske sikkert, at hvis det maatte vise sig, at man kunde anvende Cellefængsel i kortere Tid, uden at den derved tilføjede Virkning tabtes, kunde det vel være Overveielse værd, om man ikke kunde lade denne Straf i flere Tilfælde indtræde som Alternativ ved Siden af Fængsel paa Vand og Brød, mod hvilken Straf der fra mange Sider til